

BRÁNA

měsíčník sboru Českobratrské církve evangelické
v Praze-Braníku

XXVIII. ročník

číslo 6/červen 2022



VÍTEJTE!

PRAVIDELNÝ SBOROVÝ PROGRAM

Neděle	9.30	bohoslužby (1. neděle v měsíci rodinné, 3. neděle sv. večere Páně)
	14.00	bohoslužby „ <i>Společenství Kristovo</i> “
Pondělí	18.00	rozrost (setkání střední generace, vždy 2. pondělí v měsíci)
Úterý	7.30	modlitební setkání
	8.00	společné čtení nábožensky vzdělávací knihy
	9.00	hEaVEN (setkání malých dětí s rodiči)
Středa	17–18	práce na skalce + posezení u kávy (od jara do podzimu)
	18.00	biblická hodina
	19.30	loutnový koncert (R. Měřinský a jeho hosté, 2. středa v měsíci)
Pátek	16–18	dorost (mladší i starší)
	18.00	mládež
Sobota	12–17	rehabilitační centrum EXIT – pomoc lidem bez domova (1. a 3. sobota v měsíci, dočasně pozastaveno)

DALŠÍ INFORMACE na předposlední straně časopisu

Obsah

Editorial	3	Střípky ze staveniště	11
Staršovstvo		Autorozhovor	12
Zápis z 827. schůze 6. 6. 2022	3	Marie zpovídá Marii	
Radujme se vždy společně	4	Kolotoč života	13
Dva křty a jedno novorozeně		Žijeme spolu v jedné církvi	15
Bez Jeronýmovy jednoty	5	Poselství 4. zasedání 35. synodu	
by náš kostelík neexistoval		Knižní tip	16
Co proběhlo na Křesťanštině	6	Aleš Palán – Rady pánu Bohu...	
Branka pro děti	6	Návštěva v Donovalské	17
Prázdné trůny		ve středu 22 června	
Královská doplňovačka		Pozvánka k poslechu podcastu	18
Kdo řekl komu?		Hlavně, že se máme rádi	
Zpráva z nedělních workshopů	10	Omluva	18
Doplňovačka pro děti	11	Kontaktní informace, tiráž	19

EDITORIAL

Milí bratři a sestry,

vítám vás u červnového vydání časopisu Brána. Už jste byli v době rekonstrukce kostela na bohoslužbách někde mimo Braník? Já se přiznám, že jsem s rodinou zatím do jiného sboru nezavítala, i když to plánujeme, blízko máme třeba ten modřanský. Počasí nám ale zatím přálo, a tak jsem vděčná, že jsme bohoslužbu mohli trávit převážně venku, s ročním dítětem je to tak stejně jednodušší. Co se týče malých ratolestí, mám radost, že se nás během května a června začalo scházet více na pravidelných setkáních rodičů s dětmi, která probíhají každé úterní dopoledne. Jednou se k nám dokonce připojila i ukrajinská maminka se svou holčičkou, kterou pravidelná účastnice Lucie předtím potkala na hřišti. Pokud máte také ratolest a v úterý dlouhou chvíli, moc rádi vás na setkáních uvítáme. Bude to zase o něco veselejší! Navíc to často míváme i s obědem, který si uvaříme. ☺

Doufám, že jste si i vy našli kromě bohoslužby v pravidelném sborovém programu své oblíbence a že poslední měsíc také pěkně šlapali.

Jsem ráda, že jste si při návštěvách Evenu nezapomněli vzít nové číslo Brány a za celou redakci vám přeji pěkné čtení!

P.S. Poznáte, kde jsem pořídila fotku na titulní stránku Brány? Asi to nebude těžké. ☺

Eva Friedrichová

STARŠOVSTVO

Zápis z 827. schůze (6. 6. 2022)

Přítomni: Tomáš Bedrník, Lukáš Drápal, Tadeáš Friedrich, Iva Jungwirthová, Lubor Kolář ml., Michaela Mazná, Tomáš Plhák, David Slabý, Jana Stralczynská a Jan Jeroným Zvánovec

Omluveni: Lída Holá, Jaroslav Pechar a Marie Procházková

David Slabý zahájil *biblickým úvodem* na téma *slib Hospodinu* (Žalm 76,12). Uvítali jsme Zdeňku Kučerovou a Jiřího Holého, kteří nám představili připravovanou sborovou dovolenou. Děkujeme všem, kteří jsou do její přípravy zapojeni.

Staršovstvo zvolilo *Petra Bíska* zástupcem sboru v *Jeronýmově jednotě*. Nejbližší shromáždění Jeronýmovy jednoty na seniorátní úrovni se koná již 8. června v Praze-Kobyliších. 10. června proběhne v Evenu Noc kostelů zaměřená na prohlídku fusingového Desatera.

Diakonie ČCE nám darovala celkem 40 tisíc, které využil farář pro menšiny Mikuláš Vymětal na zajištění nejnnutnějšího spotřebního zboží pro nejpotřebnější uprchlíky z Ukrajiny. Staršovstvo schválilo zvýšení nákladů na rekonstrukci o 64 tisíc za kompletní zajištění přesunu elektroměru mimo budovu. Původní projekt i rozpočty tuto záležitost naneštěstí opomíjely, přitom bez jejího dokončení nemůže rekonstrukce pokračovat. Za rychlé zajištění celé akce děkujeme Tomáši Fendrychovi, který pro nás během rekonstrukce dělá technický dozor investora.

Ukončení svého členství ve sboru i v ČCE nám oznámil bratr Milan Řezníček. Důvodem je jak jeho dlouhodobá faktická neúčast na sborovém životě, tak i ideologický nesouhlas se směřováním ČCE. Přejeme mu nalezení takového křesťanského společenství, ve kterém mu bude dobře. Máme radost, že křtem byli do sboru přijati František Řehoř a Anna Abígajil Jelínková.

zapsal Lukáš Drápal

RADUJME SE VŽDY SPOLEČNĚ

KŘTY



15. května byl pokřtěn
František Řehoř



5. června byla pokřtěna
Anna Abígajil Jelínková

NAROZENÍ



5. června narodila Magdě
a Michalovi Slabým
dcera Arleta

Vyprošujeme vše dobré!



BEZ JERONÝMOVY JEDNOTY

by náš milovaný kostelík neexistoval

Když mě bratr farář Pechar vyzval, abych ve středu 8. června zastupoval náš sbor na schůzi Jeronýmovy jednoty v kostele U Jákobova žebříku v Kobyliších, neváhal jsem ani vteřinu. Bydlím hned vedle v Ládvích, je to patnáct minut pohodlné chůze. Ale to není hlavní důvod, proč jsem tuto nečekanou výzvu bez váhání přijal. Jsou dva další.

První je nepříjemná skutečnost, že já se poslední dobou zúčastňuji života našeho sboru jen sporadicky. Moje absence je nedobrovolná, ale nemám moc na vybranou, když zdraví dočasně hapruje. Tělo léčbou oslabené a unavené, mysl z toho popletená, a tak abych náhodou někde něco od někoho nechytl, i do kostela jsem poslední měsíce chodil zřídka.

Ale to není hlavní důvod, proč píšu tyto řádky. Chci se zmínit o Jeronýmově jednotě, pro nás mimořádně důležité. Na té schůzce v Jákobově žebříku jsem slyšel stížnost, že střední, a ještě méně mladší generace o této důležité odnoži naší církve ví buď mlhavě, nebo vůbec nic, jen při sezónní sbírce nějaký příspěvek z kapsy vytáhne.

U mne je to jinak. Mne ta dvě slova provází od doby, kdy jsem byl dítě vnímavé a když dospěláci něco vyjednávali, uši jsem nastražil. A tak již od pěti let vím, že bez Jeronýmovy jednoty by náš kostel nestál a že přispívat na Jeronýmovu jednotu je věc samozřejmá.

Scházeli se v té poválečné euforii bratří a sestry, naši předchůdci, na různých místech v Braníku a v Modřanech. Jejich houfek rostl, bylo přirozené, že uvažovali o něčem vlastním, permanentním. Vybrali mezi sebou 60,000 Kč, na postavení kostela to ovšem nestačilo. A byla to právě Jeronýmova jednota, založená v roce 1918, která přispěla „hlavním darem lásky“ 250,000 Kč. Hromada peněz i dnes, ještě víc tenkrát, hned po válce, vybraná od sborů po celém Československu. Nikdy nikdo z dárců nevěděl, komu ty peníze budou přidělené, byla jen jistota, že půjdou tam, kde je jich potřeba nejvíce.

My, náš sbor, jsme na tom finančně mimořádně dobře. Even jsme si postavili z našich vlastních zdrojů a stejně tak si sami hradíme probíhající rekonstrukci. Ovšem ne všechny sbory nebo kazatelské stanice jsou tak bohaté, jako je v současné době náš, my jsme v tomto mimořádná výjimka. My budeme mít novou, moderní a efektivní klimatizaci. To je dobře, ale pamatujme na sbory, které potřebují finanční pomoc především na základní opravy svých budov. Když jsem před pár lety navštívil malý, skromný, ale také velice upřímný sbor, viděl jsem sborovou místnost vytápěnou kamy na uhlí.

V loňském roce přispěla Jeronýmova jednota v našem pražském seniorátu pěti sborům – v Horních Počernicích, Radotíně, Benešově, Libčici a v Soběhrdech.

Ve třech případech to bylo na opravu střechy, také na instalaci WC a úpravu sborové místnosti.

Trochu statistiky: náš sbor přispěl vloni Jeronýmově jednotě do sbírky darů 15,000 Kč, ve velikonoční sbírce zvané „hlavní dar lásky“ 13,000 Kč.

A tak, bratři a sestry, až letos na podzim dokončíme nutnou rekonstrukci a modernizaci našeho kostelíka, vzpomeňme si, že bez Jeronýmovy jednoty bychom se tu nescházeli.

Petr Bísek

Ládví, 9. června 2022

CO PROBĚHLO NA KŘESŤANŠŤINĚ?

V dubnu jsme neplánovaně, ale o to zajímavěji diskutovali o knize Stefana Zweiga Svědomí proti násilí.

Napsáno v roce 1936, ale přesto, anebo právě proto, ostře aktuální. Věděli jste, že Kalvín byl diktátor? Diskuse se pak zákonitě stočila k paralelám se situací kolem Ukrajiny.

V květnu jsme probírali, jak je to se zpovědí v naší církvi, v ostatních křesťanských církvích i v jiných náboženstvích. V diskusi jsme pak sdíleli, jak to má každý z nás s uvědoměním si vlastních hříchů, pokáním a lítostí.

Červnové téma pak byla historie ČCE v podání Valentýna Plzáka.

Přes prázdniny se Křesťanství nekoná, a tak se uvidíme zase v září, kdy nám Vlasta Urbánková poví něco o tom, co máme společného s muslimy a židy.

Lubor Žalman

BRANKA PRO DĚTI

Prázdné trůny

Milé děti (všech věkových kategorií),

minulý měsíc jsme si v nedělní povídali o některých králích, kteří vládli v Judsku po králi Šalamounovi. Byla to docela smutná doba. Králové (i jejich lid) často dělali věci, které se Bohu nelíbily, a ubližovali sobě i druhým. Jako třeba nechvalně proslulý Menaše. Ale i mezi těmito králi byly světlé výjimky. Joáš, Chizkijáš a Jó-

šijáš. Jména těchto čtyř králů jsou vynechaná v následujících větách, každý dvakrát. Zvládnete je doplnit? (Pro kontrolu si čtenář laskavě vyhledá v Bibli odkazy uvedené na konci článku. :P)

- 1) také vymýtil vyvolavače duchů zemřelých, jasnovidce, domácí bůžky, hnusné modly i všelijaké ohyzdné bůžky, které bylo možno vidět v zemi judské a v Jeruzalémě. Tak se naplnila slova zákona napsaná v knize, kterou našel kněz Chilkijáš v Hospodinově domě.
- 2) činil to, co je správné v Hospodinových očích, po všechny své dny, kdy ho vyučoval kněz Jójada. Avšak posvátná návrší neodstranili, lid dále obětoval a páčil na posvátných návrších kadidlo.
- 3) Takový hod beránka nebyl slaven ode dnů soudců, kteří soudili Izraele, ba ani po všechny dny králů izraelských a králů judských. Až v osmáctém roce vlády krále se v Jeruzalémě slavil takový Hospodinův hod beránka.
- 4) „Vrať se a vyříd’ , vévodovi mého lidu: Toto praví Hospodin, Bůh Davida, tvého otce: Vyslyšel jsem tvou modlitbu, viděl jsem tvé slzy. Hle, uzdravím tě. Třetího dne vstoupíš do Hospodinova domu. Přidám k tvým dnům patnáct let. Vytrhnu tebe i toto město ze spárů asyrského krále. Budu štítem tomuto městu kvůli sobě a kvůli Davidovi, svému služebníku.“
- 5) „Protože se judský král dopouští těchto ohavností, horších, než jakých se dopouštěli před ním Emorejci, že svedl k hříchu svými hnusnými modlami též Judu, toto praví Hospodin, Bůh Izraele: Hle, já uvedu zlo na Jeruzalém a na Judu. Každému, kdo o tom uslyší, bude znít v obou uších.“
- 6) vyslechl posly a ukázal jim celou svou klenotnici, stříbro a zlato, různé balzámy, výborný olej i svou zbrojnici a všechno, co se nacházelo mezi jeho poklady. Nebylo nic, co by jim ve svém domě a v celém svém vladařství nebyl ukázal.
- 7) Ale když do dvacátého třetího roku vlády krále kněží poškozené části domu ještě neopravili, předvolal král kněze a vytkl jim: „Proč neopravujete poškozené části domu? Přestanete brát stříbro od lidí svého obvodu, protože je určeno na opravu poškozených částí domu.“
- 8) Také nevinné krve prolil velice mnoho, až jí naplnil Jeruzalém od jednoho konce k druhému. Navíc tu byl jeho hřích, kterým svedl k hříchu Judu, takže se dopouštěl toho, co je zlé v Hospodinových očích.

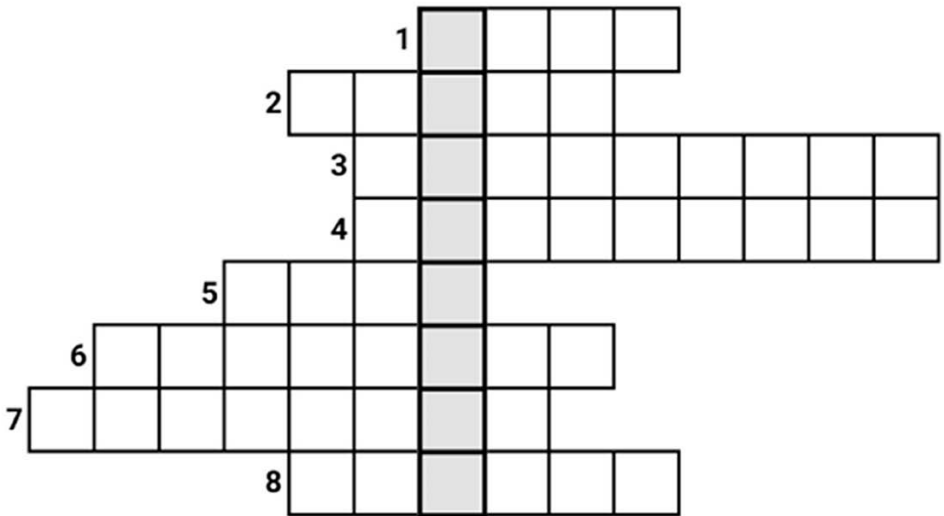
Použité verše:

2Kr 12,3-4; * 2Kr 12,7-8; * 2Kr 20,5-6; * 2Kr 20,13; * 2Kr 21,11-12; *
2Kr 21,16; * 2Kr 23,22-23; * 2Kr 23,24

Bětko Slabá

Královská doplňovačka

(od spolužačky)



- 1) Král, kterého vychovával kněz Jójada.
- 2) Prorok z tajenky přišel zvěstovat zkaženým lidem Boží *****.
- 3) Kniha, ve které jsou tyto příběhy, je 2. *****.
- 4) Město, ve kterém se odehrávají tyto příběhy.
- 5) Místo, kde vyrůstal král z první nápovědy.
- 6) Kněz, který našel knihu Zákona.
- 7) Na znamení toho, že se tento král uzdraví, posunul Bůh hodiny dozadu.
- 8) Král, který spálil modly a obnovil hod beránka.

Danielka Slabá

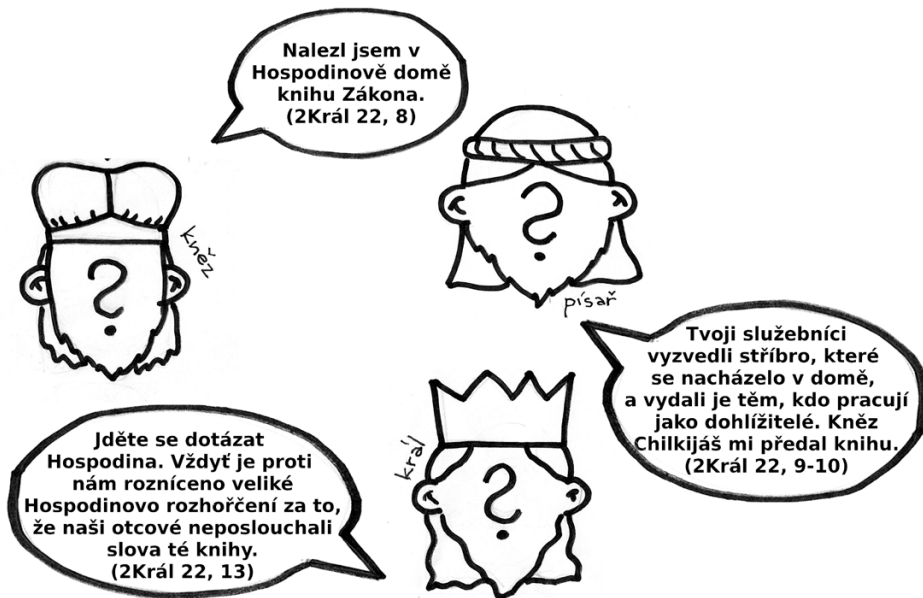
Kdo řekl komu?

Milé děti a všichni příznivci kvízů a rébusů,

zkuste doplnit za otazníky jména postav z příběhů 2. knihy Královské.

Nebudete-li si vědět rady, použijte Bibli. (Jóšijáš by mi dal jistě za pravdu, že to je dobrý postup v mnoha životních situacích.)

Bětko Slabá



ZPRÁVA Z NEDĚLNÍCH WORKSHOPŮ

(známé též pod pojmem Nedělní škola)

Nebojte, vše vám vysvětlím. Workshopem se v mé branži, kterou je informatika, nazývá pracovní schůzka, kde se s účastníky z řad zákazníka otevře dané téma, rozebere a vysvětlí, a to za účelem směřování, kam se daný projekt bude dále ubírat. Nepřipomíná vám to alespoň trochu školu? Mně ano, a ač to můžeme pokládat za moji letitou profesionální deformaci, jelikož takových workshopů jsem za svých 20+ let praxe provedl spoustu, přistupuji k nedělní škole stejně. Nabízím pohled pod pokličku, jak takový nedělní workshop pro branické děti vařím.

Připravím si prezentaci, pomocí které do workshopu vtisknu vždy stejnou osnovu: představení, kdo je kdo, ztišení úderem do trianglu, aby děti byly potichu alespoň do doznění tónu, rozklíčování vybraného žalmu s přeházenými písničky, čtení z Bible, další trianglové ztišení a jedna minuta ticha, na konci které každý poví, co za tu minutu slyšel.

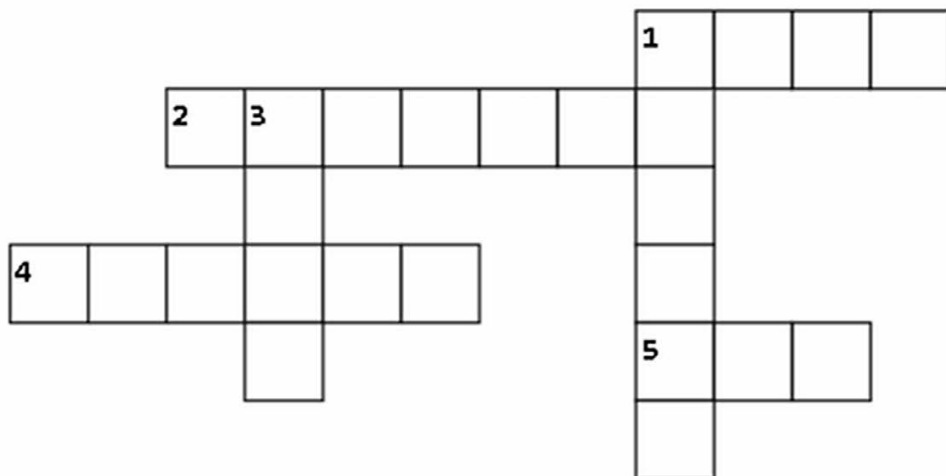
Workshop se posouvá do další fáze, kde si rozebereme pro danou neděli vybrané téma. Pro oživení najdu video na YouTube, je jich k dispozici nepřeberné množství pro skoro všechny biblické příběhy a často jsou ve velmi dobré kvalitě, přibližující realie té doby. Pro vysvětlení příběhu používám podklady, které ve skupince nedělkářů máme k dispozici - Objevujme Bibli, Učíme se spolu a dále také rozsáhlý poznámkový aparát parafrázovaného Slova na cestu. Následuje písnička, pro mne jako nehudebníka opět za pomoci na youtube vyhledané nahrávky jako podklad, modlitba a na závěr vyrábění, anebo se jde ven hrát pohybové hry, podle situace.

A jak je workshop přijímán svými účastníky? Ne, opravdu nebudu rozebírat časté vyrušování, plazení se po zemi, opakované zakazování prolézání okny, stoupající adrenalin facilitátora workshopu a jeho nemístných pohrůzek o vyvedení nepokojného účastníka do sálu se zařváním „čí je to dítě??“. Na konci si říkám, kolik toho v nich za ten společně strávený čas zůstalo. Alespoň snad střípek, ujišťuji se, a když pak zaslechnu nějaké to „jo, bylo to docela dobrý“, zahřeje mne, že těch pár hodin příprav po večerech stálo za to.

Tak vyřidte svým dětem, že už se na ně těším na dalším workshopu.

Ondřej Ernyei

DOPLŇOVAČKA PRO DĚTI



VODOROVNĚ

- 1) zvířata s ploutvemi
- 2) malý vodní dopravní prostředek
- 4) vodní nádrž vzniklá přirozeně
- 5) nástroj na chytání těchto zvířat

SVISLE

- 1) Pocit z dobře vykonané práce
- 3) živel, který je dobrým sluhou, ale zlým pánem

STŘÍPKY ZE STAVENIŠTĚ

(zpráva komise pro rekonstrukci za květen)

Je čas bořit a čas budovat, a v květnu se „stavební“ práce nesly ve znamení bouření. Všechny lavice už odjely a těší se na důkladné letní koupání v louhu. Dvě stě čtverečních metrů staré prkenné podlahy šlo pryč, stejně jako dvacet kubíků škváry a dalšího podkladového materiálu. Původní elektroinstalace už také odpovídá své poslední hodinky. Tolik prostoru v kostele nepamatujeme, bohužel ovšem teď zevnitř připomíná tělocvičnu nebo kravín spíš než bohoslužebný prostor.

Kromě toho důkladně promýšlíme a diskutujeme detaily následujících prací, jako tahání kabelů, druhy trubek pro vytápění, skladbu podlah a milión dalších drobností, které jsme v součinnosti s dodavatelem odhalili.

Tak nám prosím všem i nadále držte palce při modlitbách, ať je ten čas budování úspěšný.

David „Blaf“ Slabý



AUTOROZHovor

Marie zpovídá Marii

■ *Co bys řekla o sobě?*

Nějakou pro mě neuvěřitelnou cestou jsem se dostala k tomu, že už pátým rokem učím na prvním stupni základní školy. Je to náročná, ale úžasná práce. Nikdy by mě jako vyučenou mlékařku nenapadlo, že mě Bůh dovede až sem.

■ *Jak ses dostala do Braníka?*

V devadesátých letech jsem uvěřila Bohu a začala chodit do Církve Bratrské. Když jsem se seznámila se svým budoucím mužem Pavlem, začala jsem s ním chodit do ČCE v Braníku. Dokud jsme neměli děti, navštěvovali

jsme kromě bohoslužeb také mládež a biblické hodiny s Ludkem Rejchrtem. Krátký čas jsme s ním také jezdili do Motola na dětskou onkologii. Po narození dětí jsem své aktivity v kostele trochu omezila. Setkávali jsme se s rodinami, které měly děti v podobném věku, jako my. Chvilí jsme jezdili na vody pro rodiče s dětmi s Tomášem Bedrníkem.

■ *Měla jsi v Braníku jiné aktivity krom staršovstva?*

Pokud by to měly být aktivity sloužící sboru, tak jich asi nebylo mnoho. Několik let jsme se s Pavlem podíleli na

vánočních hrách. Hlavně v době, kdy v nich hrálo jedno z našich dětí. Pomáhala jsem v zákulisí, několikrát hrála a zpívala.

Vzpomínám si, že jsem i krátce zpívala v Branickém komorním sboru. Nějaký čas jsem pomáhala v nedělní škole. Na sborových dovolených jsem se snažila pomáhat s večerníčky pro děti.

Jakmile jsem však začala pracovat ve škole, nějak jsem na aktivitu ve sboru nenacházela dost sil a času. Až mě

pozvala Marta Drápalová do minulého staršovstva a já jsem to pozvání přijala.

V novém staršovstvu si zatím své úkoly hledám. Některé funkce jsem předala mladším a jiné už nejsou potřeba. Zatím se držím hlavně pomoci při bohoslužbách. Trochu dohlížím na běžný provoz kostela.

■ *Jaké máš vyhlídky do budoucna?*

Určitě bych se chtěla do provozu sboru více zapojit. Věřím, že si své úkoly najdu.

KOLOTOČ ŽIVOTA

Prvního srpna l. P. 2017 jsme spolu s mou tehdy nastávající ženou vzali do ruky dvě stejné krabičky. Dva hezky uhlazené bílé kvádry, přičemž každý skýtal nový mobilní telefon. Ten bílý nově patřil mé ženě, černý mně. Začalo tak radostné objevování úžasných, netušených možností čerstvých produktů čínského průmyslu. Jak krásně fotí! Jak rychle to běhá! Skvěle padne do ruky! atd. Toto období bez mráček však mělo skončit asi po dvou letech.

Bílý mobil nasměroval své kroky do sanitárního zařízení zvaného „záchod“. Žena ani já jsme neznali správný postup, a tak mě nepřekvapilo, že její první reakcí bylo zkusit mobil po této nehodě zapnout, jestli stále funguje. Chvilí se tak snad dělo, nastal však moment, kdy samovolně zhasnul. Začala rešerše: Jak vysušit do vody padlý telefon? I rozebrali jsme, co se dalo, a dle rešerše jednotlivé díly ponořili pod hladinu rýže. Ta prý má velkou sací schopnost.

Úspěch se nedostavil, a tak došlo na plán B: Kde nechat profesionálně vysušit do vody padlý telefon? I našli jsme podnik „iTechnik“ jen čtyři stanice autobusem od té naší. Výborně! Mé nohy radostně spěchaly za svou úlohou. „No, můžu to zkusit, ale tyhle čínské mobily nejsou zrovna odolný. Podle mě je to blbost. Kupte si nový, dneska to je levný... Fakt to mám dělat? No dobře, no. Ok.“

Odpoledne přichází hovor na můj černý telefon: „Tak jsem to rozebral a vysušil a zdá se, že to běhá, můžete si pro to přijít.“ Sláva! Veliká radost uvedla opětovný jeden den funkčnosti obou našich zařízení. Zítra mi žena píše: „Píšu z náhradního mobilu, ten můj je asi hyn.“ Né! Ženin přístroj se nakonec rozhodl nespolupracovat.

Život, lidský život, jde dál, pojďme se smířit s odchodem umělého. Ještě ale pár dní ne. Touha zachovat ženiny soubory mě přivedla k propojení mobilu s počítačem. Ani nevím, co jsem si myslel. K překvapení všech zúčastněných se mobil rozsvítil, aby už jako zázrakem nikdy znovu nezhasl.

Netrvalo dlouho a nečekaných životních strastí se dočkal také můj černý mobil. Přišli jsme doma na chuť kalifornské službě Wish, která nabízí strašně praktické aktivity velké užitné hodnoty. Koupili jsme odsávačku dětských nuditelů, různé lepíky a držáčky a nakonec také krásnou zelenou základnu k nabíjení. Slavnostně jsem ji propojil s kabelem a jal se nabíjet.

Ráno poté bylo jedním z nejkrušnějších v mém životě, při jitrním vypojení z akumulace totiž došlo k zásadnímu výboji, kdy byl prvně v historii bytu vyhozen hlavní elektrický jistič, tehdy nám neznámo kde se nacházející. V cizím bytě tak kolem páté hodiny ranní začal vytékat mrazák. Do toho povykovalo nějaké dítě. Díky Bohu se se sousedskou pomocí podařilo jistič nahodit a s ním i elektřinu v bytě. Vše kromě zčernalé zásuvky se zdálo být zpět v pořádku. K večeru však musel být odhalen omyl, když nabíjení spolehlivějším akumulátorem naznačilo, že ovoce neponese. Mobilu se od incidentu již nedostávalo nových sil. Po mé přirozeně vzteklé reakci směrem k sanfranciskému gigantovi byla na řadě další návštěva pana „iTechnika“.

„No, buď to může být baterkou, anebo to zrakvilo základní desku... Aha, potřebujete přesunout data a už máte málo procent. Tak můžem objednat každopádně novou baterku a doufat, že ten problém bude v ní... Jo? Tak jo, ok.“

Problém spočíval bohužel v základní desce, jejížto hodnota činí pět šestin celého zbrusu nového podání zařízení, a tak jsem přesunul soubory a mobilu ustlal na věčný spánek v jednom z našich policových dílů.

Přišel duben a s ním myšlenky. Co pořídít Katce k narozeninám? Myšlenky to tchyniny. „Dane, co myslíš o tom, kdybych Katce koupila novej mobil?... Je to riskantní, protože systém už je zastaralej, aha... Ale pokud nějaký mobil, tak úplně stejnej... Dobře, já si to ještě promyslím.“ A hle, má choť obdržela nové bílé čínské. Radost jsem měl i já. V okamžiku předávky jsem (dodejme, že bez předchozí kalkulace) byl osvícen: Uvedu její starý mobil do továrního nastavení; stýskání po důvěrně známé mobilní krajině je přílišné. Věřím, že tato obnova stvoří variantu lepší než mou současnou... V té době jsem se vděčně trápil s telefony vytaženými z poliček mých přátel. Žádný nedokázal zaplnit díru v mém srdci. A naznačená věc se podařila k nesmírnému mému štěstí.

Příběh, pravdivý příběh, však nekončí. Ženin nový bílý si našel gravitační cestu na asfaltovou pěší komunikaci a zamítl další chod. V té době už soused ze Zelené, pan „iTechnik“, provedl výměnu a nový bílý opět zaujal stanovisko skvělé

funkčnosti. Situace se však bohužel opakovala a obrazovčina duše našla podruhé místo v křemíkovém nebi. „Tak já si ten displej nechám vyměnit ještě naposledy.“ Bohužel ale pan „iTechnik“ pravil: „Já se omlouvám, ale spolehlivý dodavatel už díl přestal poskytovat, nemohl jsem s tím nic dělat. Nemohl bych si stát za svou prací. Nezlobte se.“

Ale moment! Nápad měsíce! Vždyť můj starý, černý ještě má potenciál! Vdechněme mu život! „No, jo, to můžu udělat, přesunu do něj základní desku z tohoto novějšího, jo, to by mělo jít... Ano, pak zkusím i to nabíjení... Říkáte to přesně správně, duše bílého bude v těle černého... O žádná data nepřijdete. Odpoledne si pro to můžete přijít.“

A to je dílčí konec. Po téměř pěti letech žena užívá můj původní, toho času důkladně obrněný telefon, a já třímám její původní. A ironický úsměv dodává, že nejmladší z našich tří hrdinů leží ve svém rovu. Zemřel však důstojně; proto, aby jiný mohl žít.

Dáňa Pinc

ŽIJEME SPOLU V JEDNÉ CÍRKVI

Poslanci 4. zasedání 35. synodu Českobratrské církve evangelické přijali následující text, který je výsledkem dosavadní práce Komise pro přípravu rozhovoru s lesbami a gayi v církvi.

Žijeme spolu v jedné církvi, stejně jako v celé společnosti – lidé heterosexuálně i homosexuálně orientovaní. V Ježíši Kristu není mezi námi rozdíl. V něm Bůh přišel mezi nás a dosvědčil svou lásku ke všem lidem, zejména k opomíjeným a opovrhovaným. Na kříži na sebe vzal hřích každého člověka a ve svém vzkříšení dává každému naději nového života.

Bereme vážně biblické svědectví o Bohu. Věříme, že Písmo svaté se nám působením Ducha svatého aktuálně stává jeho slovem. To platí i pro ta místa, kde se Písmo vyjadřuje k homosexuálnímu chování. Čteme-li Bibli od jejího středu, totiž Ježíše Krista, říká nám zřetelně a jasně: Bůh ve své lásce přichází ke každému z nás. Tím také ovšem často překračuje hranice dané lidskými předsudky.

Začínáme si uvědomovat, že přes dosvědčování Kristovy lásky se lidé homosexuální orientace mnohdy necítí v našich sborech dobře. Je nám to líto. Vyznáváme, že v minulosti církev často těmto lidem ubližovala. Omlouváme se jim.

Jako Kristova církev toužíme být společenstvím, kde se realita Božího království odráží v našich vztazích. Bereme vážně apoštolovu výzvu, abychom usilovali o to, co slouží pokoji a společnému růstu. Přejeme si, aby lidé s homosexuální orientací nacházeli v našich sborech domov a byli, tak jako všichni, přijímáni i se svými partnery a partnerkami.

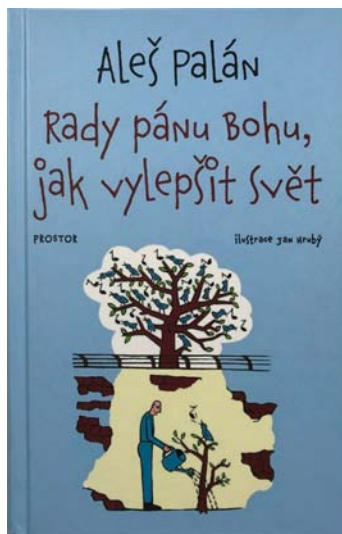
Víme, že k problematice homosexuálních vztahů existují různé výklady a porozumění. Nechceme, aby to vedlo k radikalizaci a nesnášenlivosti ve společnosti i v církvi. Vždyť právě v Českobratrské církvi evangelické, vzniklé v živém rozhovoru různých církevních tradic, smíme své odlišnosti unést a být jednotní v Ježíši Kristu.

KNIŽNÍ TIP

Aleš Palán – Rady pánu Bohu, jak vylepšit svět

Milý pane Bože, já myslím, že se shodneme. Když se podívám kolem sebe a ty shlédneš dolů, nebo jakým směrem to k nám vlastně máš, bude nám oběma jasné, že tenhle svět se ti povedl. Opravdu. Nevím, jak je to na jiných planetách, které jsi stvořil nebo na nich právě makáš, ale tady je to super. Jenže ve škole mi říkali: „Je to velmi dobré, ale máš na víc. Příště ať je to lepší. Říkali mi to zhruba do poloviny druhé třídy a pak mi učitelky povídaly úplně jiné věci, to ale teď nechme stranou. I ty máš, Hospodine, na víc. Odpuť, že to tak říkám, pořád je to za jedna, ale když tomu dáš trochu péče, mohla by to být jednička podtržená. Ještě že mě máš. Poradím ti, jak na to.

Z předmluvy Aleše Palána



Čtyřicet zlepšováků, jak zdokonalit svět, které autor navrhuje Pánu Bohu, jsou vtipnou sondou do našich strachů, komplexů, slabostí, chyb, zbytečných starostí a malicherností, kterými si otravujeme životy. Stačilo by přitom tak málo, aby na světě bylo líp.

NÁVŠTĚVA V DONOVALSKÉ

Středa 22. června

Stalo se dobrým zvykem navštěvovat naše členy, kteří bydlí v domovech seniorů. V červnu jsme byli v DD Donovalská, kde bydlí Evička Borecká a bratr Šnajberk. K naší radosti přijela se svojí dcerou Janou i Růženka Černá.

Jarka P.



POZVÁNKA K POSLECHU PODCASTU

Hlavně, že se máme rádi

Pokud nevíte, co je to podcast, ráda vysvětlím. Jedná se zvukový pořad, který si ale na rozdíl od pořadů v rádiu můžete pustit kdykoliv, stačí mít vhodný přehrávač (mobil nebo počítač) a přístup k internetu. Já poslouchám podcasty každý den, třeba při uklízení nebo běhání, a jeden dokonce sama tvořím.

Jmenuje se Hlavně, že se máme rádi a je o naší velké rodině Pincových. Jistě jste nás ve sboru někdy zahlédli. Rodiče sice bydlí v Jáchymově (v historickém domě se stříbrnou štolou a nově otevřenou kavárnou, kam jste např. během sborové dovolené srdečně zváni), děti už ale hlavně v Praze a v Braníku se nás v neděli někdy sejde třeba i pět sourozenců.

A jak podcast najít, abyste si mohli poslechnout některou z dosavadních 13 epizod? Můžete například zadat do webového vyhledávače heslo „podcast Hlavně, že se máme rádi“ nebo podcast vyhledejte přímo v aplikaci Spotify. Také můžete použít přiložený QR kód.



Přeji příjemný poslech!

Eva Friedrichová

OMLUVA

Do článku *Patří jí místo na Slavíně* (Brána č. 5/květen 2022) se vloudila chyba, jméno paní Madeleine Korbellové-Albrightové bylo chybně uvedeno se dvěma „ll“ – Allbrightová. Správně má být *Albrightová*.

Za chybu se redakce Brány autorovi a čtenářům omlouvá.

KONTAKTNÍ INFORMACE

ÚŘEDNÍ HODINY FARÁŘE JAROSLAVA F. PECHARA
po předchozí domluvě

SBOR ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ
Modřanská 1821/118, 147 00 Praha 4 – Braník
Telefon: 739 244 833, 244 461 037
E-mail: branik@evangnet.cz

ČÍSLO ÚČTU: I35027438/2010

Variabilní symboly:

111 křesťanská služba

222 salár

333 dar

444 Jeronýmova jednota

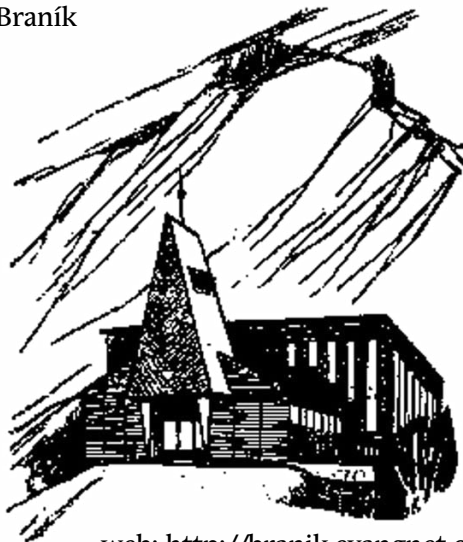
555 nepálský student

888 rekonstrukce kostela (plyn...)

999 úpravy sálku a zahrady pro děti

PRAVIDELNÝ SBOROVÝ PROGRAM

na 2. straně časopisu



web: <http://branik.evangnet.cz>

BRÁNA

měsíčník pro členy a příznivce sboru ČCE Praha-Braník

XXVIII. ročník, číslo 6/červen 2022

Vychází zpravidla ve čtvrtek po prvním pondělí v měsíci.

Redakce: Jarka Pecharová, Eva Friedrichová, Alžběta Slabá, Jitka Slavičková,
Petr Bísek

Sazba: Miloš F. Pechar, kesolim@seznam.cz

Korektury: Pavlína Kroužková, David Navara, Jarka Čierná, Jiří Holý

Archiv časopisu: <https://branik.evangnet.cz/zivot-sboru/brana>

Redakční uzávěrka časopisu je druhý čtvrtek v měsíci.

Příspěvky posílejte e-mailem: branicka-brana@evangnet.cz.

Autorům děkujeme za články i fotografie.

